

התקשרו ביו"ד. יו"ד הולף ליו"ד ולקוי"ו. יו"ד עולה ביו"ד. יו"ד הולף לוי"ו, מתכנסים בה'. ומכונן את הדעת, ומתחברים ה' עם נא"ו.

ה' עליזנה אוחות שעריה (בשעריה) בחקוקי תכסיסים, אוחות בהארת אלף וחמש מאות ושבעים אכסדרות נסתרות. עולה ה', ומתעטרת חמשים פעמים לחמשים שערים עמודים שעומדים. כשמתגלף בעטרותיו, מאירים פני המלך, ונא"ו מתפשטת לשבעים ושפתים חקיקות.

מעטרת ה' את ו' (נ"א מתעטר ביו"ד, ה' לו) בשבעים אלף וחמש מאות פתרים שמתעטרים בכתר אחד. זהו שפתוב (שם א) בעטרה שעטרה לו אמו. ו' בשני ראשים, ראש הגלגלת חקוק הראש שלו, קוץ אחד למעלה וקוץ אחד למטה, וי' יודדת לו, חקיקת החקיקות בתוכם, שבעים פנים של עטרות ממעלה למטה. בו טסים גביעים ופרחים, זה עולה וזה יורד, ונחנקים אחד עם אחד.

נקשרת י' עם ה', ה' עם ו', ו' עם ה' (ו' בה/ ה' בו/ ו' בה). זה אחוז בזה, כמו שנאמר (בראשית מט) ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי זרועי ידיו מידי אביר יעקב. וכתוב, (במדבר כד) איתן מושבך ושים בסלע קנף. אז הכל מתקשר אחד עם אחד, זה עם זה, מאירים המפתחות ומאירים כל הפנים. אז כלם נופלים על פניהם ומזדעזעים ואומרים: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ולעולמי עולמים.

הקול נקשר עם הפה, והוא משיב אליהם ואומר תטהרו. תטהרו אין אומרים שאר הפהנים והעם, פרט לפה הגדול, כשנקשר בו אותו הקול.

ביו"ד. יו"ד אזיל לוי"ו, מתכנשי בה'. ומכונן דעתא, אתחבר ה' בנא"ו.

ה' עלאה אחיד תרעוי (כ"א בתרעוי) בגלופי תכסיסין, אחדא בנהירו אלף וחמש מאה ושבעין אכסדרין סתימין. סליק ה', ואתעטר חמשין זמנין, לחמשין תרעין קיימין דקיימין, כד אתגלף בעטרוי, נהרין אנפין דמלכא, ונא"ו אתפשט לשבעין ותריין גליפין.

מעטר ה' לו', (נ"א מתעטר ביו"ד, ה' לו) בע' אלף וה' מאה פתריין, דמתעטרין בחד פתרא, הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ג) בעטרה, שעטרה לו אמו. ו' בתריין רישין, רישא דגולגלתא גליפא רישא, קוצא חד לעילא, וקוצא חד לתתא, וי' נחית לו', (כ"א וא"ו נחית לוא"ו) גליפא דגלופין בגוייהו, שבעין אנפין דעטריין מעילא לתתא. ביה טאסין גביעין ופרחין, דא סליק, ודא נחית מתגלפין חד בחד.

אתקשר י' בה', ה' בו', ו' בה'. (כ"א ו' בה/ ה' בו/ ו' בה) דא אחיד בדא, פמה דאת אמר, (בראשית מט) ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב. וכתוב, (במדבר כד) איתן מושבך ושים בסלע קנף. פדין אתקשר (דף ס"ז ע"א) כלא חד בחד, דא בדא, נהרין מפתחין, ונהרין אנפין פלהו, פדין פלהו נפלין על אנפיהו, ומזדעזען, ואמרי בריך שמא יקרא מלכותיה לעלם ולעלמי עלמין.

קרא מתקשר עמיה דכהנא, והוא אתיב לגבייהו. ואמר תטהרו. תטהרו לא אמרין שאר פהני ועמא, בר פהנא רבא, כד אתקשר ביה ההוא קלא.